

Maandelijks interview op de HE website en HE facebookpagina

Vorig jaar hebben we op de nieuwe website een begin gemaakt met maandelijkse interviews. Barry van Dijk was als regerend Algemeen Clubkampioen de gelukkige om als eerste aan bod te komen. Hij heeft ons toen prettig verrast met een openhartig en warm verhaal. Gerard de Man was de tweede uitverkorene. Ook van hem ontvingen we een leuke bijdrage.

Voor de vakantie wilde de redactie graag een nieuw interview toevoegen, maar het lid dat daarvoor gevraagd werd, heeft de redactie verzocht het uit te stellen, omdat hij het erg druk had. De redactie is daarin meegegaan. Later dit seizoen komt hij nog zeker een keer aan bod.

Het nieuwe seizoen is begonnen. Voor het septemberinterview is de huidig Algemeen Clubkampioen Arno Ynzonides gevraagd. Arno zei spontaan “Ja” en heeft in rap tempo onze vragen beantwoord. Maar als tafeltennisvereniging kan het niet anders dan dat ook Henk Brongers snel een keer aan de beurt komt. Dat is nu het geval. De redactie sprak uitgebreid met Henk, de man waarbij recent in het laboratorium is vastgesteld dat behalve witte en rode bloedlichaampjes zich ook mini tafeltennisballetjes in zijn bloed bevinden.

Henk Brongers is 74 jaar geleden in Emmen geboren. Om precies te zijn op 6 augustus 1944. Hij is inmiddels 52 jaar getrouwd met Lukina Poelman en samen hebben zij drie kinderen: Judith (50), Michel (47) en Robert (45). In de loop der jaren zijn er zeven kleinkinderen en drie bonuskleinkinderen bij gekomen.

De opvoeding van de kinderen is voornamelijk gedaan door Lukina, al kon Henk door zijn continudiensten ook een goede bijdrage leveren. Het in goede banen leiden van drie verschillende karakters was een uitdaging en niet altijd even gemakkelijk. Maar zowel Lukina als Henk hebben met liefde gegeven wat in hen zat was. De kinderen hebben een eigen leven en bestaan opgebouwd. Judith woont in Hellevoetsluis, Michel in Noorwegen en Robert in Zoetermeer.

Toen een baan als Procesoperator bij Chevron Henk naar het westen lokte, is Henk met Lukina door het Rijnmondgebied gaan rijden en kwamen zij terecht in Hellevoetsluis. Henk: “Een verhuizing heeft altijd een impact. Ik heb mijn werk, Lukina is thuis en moet het ook naar haar zin hebben. Daarom heeft zij eigenlijk bepaald waar wij terecht kwamen. Daarom

wonen wij sinds juni 1978 met veel plezier in Hellevoetsluis. Een stad waar alles te vinden is wat wij nodig hebben.”

Tot zijn 60^e levensjaar heeft Henk bij Chevron > Texaco > Nerefco > BP gewerkt. Chevron werd constant overgenomen door andere bedrijven. Dat was op het laatst een onzekere tijd. Daarom heb ik ernaast ook 1 dag bij HBD in de beveiliging gewerkt. Na mijn vroegpensionering op mijn 60^e tot mijn 69^e zelfs 1 of 2 dagen per week. Met veel plezier!

Henk is een man die een sterke, eigen mening heeft, zijn stem graag laat horen en betrokken is. Daarom maakte hij tien jaar deel uit van de Ondernemingsraad. Hij is ook politiek georiënteerd: rechts. Jarenlang VVD gestemd, daar inmiddels afgehaakt en zijn stem gegeven aan Wilders. Als er nu verkiezingen komen, gaat de voorkeur uit naar Baudet.

Samen met Lukina op zaterdag over de Hellevoetse Markt struinen, is een moment in de week waar ze beiden naar uit kijken. Henk: "En dan een visloempia kopen. Smullen!!!" Maar sport is Henks grootste hobby. Zowel passief als actief. Henk volgt veel sportevenementen. Zo nodig gaat hij naar de televisie op de tweede verdieping om sportwedstrijden te zien. Soms volgt hij een livestream op de computer. Indien Henk samen met Lukina tv kijkt, bepaalt zij wat er op komt. Henk kijkt zonder problemen gezellig met haar mee.

Maar er is één sport waar Henk al sinds zijn 20e levensjaar aan verslaafd is geraakt: TAFELTENNIS. Als speler, als scheidsrechter en als bestuurder.

In de jaren zestig stond op zijn werk een tafeltennistafel in de kantine. Henk maakte daar met collega's graag gebruik van in de pauze. Vrienden nodigden Henk uit om in Nieuw Amsterdam (nabij Emmen) bij NATTC te komen spelen. En dat geschiedde. Vanaf 1970 maakte Henk een overstap naar DTTC in Deventer, waar hij furore maakte met zijn achterbakse backhand (tip: vraag Henk om uitleg en hij doet het graag voor). Coach Jaap van Hummel moest alles in het werk stellen die slag uit zijn systeem te halen. In die tijd bereikte Henk het 1^e klasse niveau (hier in het westen te vergelijken met de 3^e klasse).

Na hun verhuizing naar Hellevoetsluis kwam Henk snel bij Hellevoets Effect, dat toen een grote, bloeiende vereniging aan het worden was met twee spelavonden in de week: maandag en donderdag. Hier speelt Henk nog altijd met veel plezier. Momenteel in de 5^e klasse van de duo competitie. Samen met zijn vaste maatjes Arie van Keeken en Addo Koning. En Henk hoopt dit nog lang vol te houden. Eigenlijk zou hij graag nog een extra avond spelen. Hij denkt serieus na om net als Gerard de

Man (ttv De Treffers Melissant) een speelavond bij een andere vereniging aan te gaan. De kans is groot dat dit dan ttv De Sprint wordt, omdat Henk daar een aantal leden goed kent. De afgelopen periode heeft Henk bij De Sprint al deelgenomen aan de bedrijfscompetitie. Samen met Ger van Ruiven.

Tafeltennis is een mooie sport. Henk: "Er is geen sport met zoveel intensiviteit en techniek. Je gebruikt je hele lichaam." Henk wil niet spreken over hoogte- en dieptepunten. Daar doet hij niet aan. Hij speelt omdat hij het leuk vindt. Hij wil elke wedstrijd winnen, maar ligt er niet wakker van als hij verliest. Hij is een nederlaag in het algemeen snel vergeten.

Vanaf 1971 heeft Henk een lange, mooie carrière opgebouwd als (internationaal) scheidsrechter. Met als absolute hoogtepunt zijn uitverkiezing als scheidsrechter tijdens de Olympische Spelen van Barcelona. Daar won de Zweed Waldner verrassend de finale. Henk begeleidde diverse mooie wedstrijden en kon met zijn accreditatie ook andere sportwedstrijden bijwonen zoals de Gouden Medaillrace van atlete Ellen van Langen op de 800 meter; in het Olympisch Stadion.

Vanaf 1971 tot 1986 was Henk nationaal scheidsrechter (competitie, Nederlandse Kampioenschappen, Masters, bekerwedstrijden). Vanaf mei 1986 kwam daar, na de met succes afgeronde opleidingen, een grote en gewaardeerde internationale carrière bij en reisde Henk heel Europa door (interlands in en buiten Nederland, Jeugdkampioenschappen, de Europese Top-12, Europese Kampioenschappen, Wereld Kampioenschappen, Olympische Spelen van Barcelona). In 2005 ontving Henk de gerenommeerde Blue Badge. In 2011 is Henk benoemd als NTTB lid van Verdienste. Daarnaast was Henk 25 jaar actief als penningmeester van de scheidsrechterscommissie. Hij heeft veel tafeltennisvrienden aan de scheidsrechtersloopbaan overgehouden.

Vanaf 1979 was Henk tien jaar lid van de Public Relations-commissie van de toenmalige NTTB-Afdeling Rotterdam. Hij ontgon in die hoedanigheid nieuwe tafeltennisgebieden, lokte de zogenaamde wilde verenigingen op Goeree Overflakkee naar de NTTB, richtte onder zijn begeleiding verenigingen op in o.a. Middelharnis en Abbenbroek. Ook binnen de afdeling is Henk Lid van Verdienste.

Henk heeft door zijn drukke tafeltennis carrière weinig vrijwilligerswerk gedaan bij Hellevoets Effect. Wel is hij in de periode 2012-2015 voorzitter geweest en heeft hij geprobeerd de ambities van de kleine vereniging bij te stellen en vrijwilligers

te werven die daarin mee zouden gaan. Helaas is dat niet gelukt. Te weinig leden kunnen of zijn bereid een taak op zich te nemen. De vaste en kleine groep leden tafeltennist met plezier, maar daar blijft het bij. Henk betreurt dat. Maar het is een tijdsbeeld. Het is niet alleen Hellevoets Effect dat daar mee kampt. Vél verenigingen. De competitie is het bindmiddel.

Welk lid van Hellevoets Effect verdient veel waardering?

Henk: “Alle leden die al jarenlang lid (en vaak in het verleden en heden betrokken) zijn bij de vereniging, verdienen waardering.”

Naar wie moet Hellevoetsluis een straat vernoemen?

Henk: “Naar mijn vrouw Lukina Poelman de Poelmanstraat. Maar die bestaat al. Ik heb het stoute vermoeden dat die niet naar haar vernoemd is. Een uitstekend alternatief is een straat vernoemen naar Karel Winkels. Daar hoef ik niet lang over na te denken! Wat deze man voor de maatschappij betekend heeft, is enorm. Buurtbemiddeling, Politiek (SP en PvdA), voorzitter Jump’80 en ga zo maar door. Ondanks zijn asbestkanker blijft deze man ook nu nog gaan. Een doorzetter en bevlogen Hellevoeter pur sang!”

Voor welk gerecht mogen we je midden in de nacht nog wakker maken?

Henk: “Geen enkel gerecht! Laat mij slapen! Ik wil in mijn slaap niet gestoord worden met een maaltijd. Hoe lekker ik de visloempia van de visboer op de Hellevoetse Markt ook vind; laat mij slapen!”

Ben je een vakantievierder?

Henk: “Tijdens mijn werkende leven zijn Lukina en ik veel op reis geweest. De Verenigde Staten en Europese bestemmingen. Het waren vakanties waarin actief bezig zijn en luieren met elkaar afgewisseld werden. Veel mooie steden mogen bezoeken: o.a. Barcelona, Sint Petersburg, Jekaterinburg. Rusland staat nog op ons verlanglijstje. Maar dan moet de gezondheid ons beiden niet in de steek laten zoals nu. Het blijft waarschijnlijk bij dromen over....”

Wat vind je van de huidige competitieopzet en de NTTB-plannen om de competitie te wijzigen?

Henk: “Laat de competitie op afdelingsniveau zoals deze nu is. Een duo competitie naast een reguliere competitie. Veel leden stappen over naar de duo competitie omdat de reguliere wedstrijd tot laat in de avond en vaak middernacht duurt. Een alternatief voor de tien wedstrijden zou kunnen zijn om elke speler niet drie, maar twee enkelwedstrijden te laten spelen. Dat beknopt de wedstrijdduur al met een uur.”

Henk: “Op topniveau is het mijns inziens een slechte zaak dat de Eredivisie een andere competitievorm heeft dan de overige Divisies. De Eredivisie speelt met drie spelers zes wedstrijden. Het dubbelspel is jammer genoeg afgeschaft. De Divisies spelen met 3 spelers tien wedstrijden inclusief één dubbelspel. Wel een vooruitgang zijn de playoffs waardoor de competitie langer spannend blijft.”

Hierbij eindigt het verslag van het gesprek met de tafeltennisser in hart en nieren, Henk Brongers. We danken Henk voor de tijd die hij hiervoor als scheidsrechter en vrijwilliger vrij heeft willen maken, maar willen niet voorbij gaan aan Lukina die Henk vele uren aan de tafeltennissport heeft afgestaan. Gelukkig heeft ze ook zelf een druk sociaal leven opgebouwd en heeft ze Henk, zij het sporadisch, vergezeld tijdens tafeltennisevenementen en ging dan met de dames van de collega-scheidsrechters gezellig shoppen in de stad waar het evenement plaats vond.

We wensen jullie samen nog veel gezonde jaren toe!

-o-